

[Jørgen Jensen.]

man inden for dette område gennem år har måttet arbejde under urimelige forhold, og at man også derfor har fået en række kuty-memæssige indrømmelser, således at man kunne arbejde dér. Når ledelsen så uden for-handlinger griber ind og prøver på at for-ringe forholdene yderligere, er det klart, at man må gribe til modværge. Derfor lyder mit spørgsmål: hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at manglende evne til samarbej-de, manglende forståelse for de ansattes interesser med direkte overgreb på en tillids-mand tvinger såvel tjenestemænd som post-arbejdere til at nedlægge arbejdet?

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Det, hr. Jørgen Jensen vil antyde i sit spørgsmål, er, at post- og telegrafvæsenet mangler evne til samarbejde og forståelse for medarbejdernes interesser, og at det var dette, der skulle have tvunget medarbejdere i etaten ud i arbejdsnedlæggelser.

Dér vil jeg gerne sige, at det i denne sammenhæng må være på sin plads at konstatere, at medarbejdernes organisationer i pressemeddelelser kraftigt har taget afstand fra arbejdsnedlæggelserne. Yderligere har Specialarbejderforbundet i Danmark og Postarbejdernes Fagforening i København over for offentligheden alvorligt beklaget de gener, som aktionerne har medført for post-besørgelsen, og disse organisationer har opfordret deres medlemmer til omgående at genoptage arbejdet. Også de strejkende tjenestemænds organisation, Dansk Postforbund, har taget afstand fra arbejdsnedlæg-gelsen, og samlet synes disse tilkendegivelser at vise, at medarbejdernes organisationer ikke deler hr. Jørgen Jensens opfattelse af situationen.

I den skriftlige begrundelse for spørgsmålet har hr. Jørgen Jensen peget på, at uenighed om arbejdsnormer, omlægninger og fortolkning af aftaler har ført til de ulovlige arbejdsnedlæggelser. Det er ganske vist korrekt, at der i omkarteringspostkontoret i København er iværksat en ny tjenesteordning, men det er ikke sket i uenighed: om-lægningen er baseret på forudgående projektarbejde, hvori medarbejderne har været repræsenteret, ligesom organisationerne efter førte forhandlinger har tiltrådt nyord-

ningen. Ved behandlingen af spørgsmålet om afskedigelse af en tillidsmand har general-direktoratet og Specialarbejderforbundet i Danmark nøje fulgt de fagretlige regler, der er fastsat for behandling af en sådan sag. Arbejdsnedlæggelsen har fundet sted uanset, at den fagretlige behandling ikke var til-endebragt, og den forekommer mig derfor at savne rimelig begrundelse.

Jeg finder det i øvrigt værd at bemærke, at generaldirektoratet inden det tidspunkt, hvor de overenskomststridige arbejdsned-læggelser påbegyndtes, officielt tilkendegav ikke at ville afskedige den pågældende til-lidsmand, hvis man ikke fik medhold ved den faglige voldgift, og det er det, der er ble-vet resultatet.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal takke for svaret, men jeg er ikke tilfreds. Jeg er heller ikke tilfreds med det konkrete svar på det, jeg spurgte om, nemlig, hvad man ville gøre over for postle-delsen. Til bemærkningerne om organisatio-nernes stilling vil jeg sige, at når man fra SID har taget afstand fra konflikten, var det jo ikke, fordi man underkendte, at der var en baggrund for den, men fordi man mente, at man kunne klare sagen ad fagret-lig vej. Nu er det jo ikke arbejdsretten, der er til diskussion, men jeg bliver nødt til at oplyse om, at en tillidsmand i intet tilfælde er blevet dømt ind igen, uden at der samti-dig har været en konflikt. Det er de bitre kendsgerninger, der er på arbejdsmarkedet, at kun i de tilfælde, hvor man slutter op om tillidsmanden, kan han komme ind igen.

Jeg vil også godt understrege, at tjeneste-mændene på deres møde, inden de gik i kon-flikt, vedtog en udtalelse, hvori man sag-de: vi advarer derfor generaldirektoratet mod at foretage handlinger, der kan med-virke til uro og ængstelse og utryghed på arbejdspladsen. En fortsættelse og en yderligere udbygning af kendte samarbejdsfor-mer må være det forum, der kan sikre ro og stabilitet. Det levede man altså ikke op til, og jeg mener fortsat, at ledelsen ikke kan klare sine opgaver, hvorfor jeg har sagt: er det ledelsen, det er galt med, må man gribe ind over for den, er det os, der har truffet forkerte beslutninger i folketinget, må vi ændre dem. En kendsgerning er det, at man har skabt urimelige forhold for disse med-